

קבלת זירמה ע"י עיסוי האמפולות דרך הרקטום

ד"ר ע. קלי, "החקלאות", גדרה

איסוף הזירמה בעקבות העיסוי

במקום זה הצינורות יותר מעובים, ובהם מתאספת הזירמה לפני שהיא מותזת החוצה בזמן השפיקה. על די עיסוי הצינורות האלה, שקוטרם 3-5 מ"מ, דרך הרקטום – אפשר לגרום להוצאת הזירמה. הזירמה מטפטפת החוצה ונאספת דרך משפך למבחנה. בפעמים הראשונות היה קצת קושי, אך הפר התרגל לפעולה הזאת ואח"כ עמד בסבלנות מדי שבוע כשנאספה ממנו כמות נורמלית של זירמה טובה (5-10 סמ"ק). מכמות כזאת אפשר להפיק 100-400 מנות קפואות. פעולה זו נמשכת באופן סדיר זה כשנה וחצי והתוצאות שגרשמו מהזרעה בזירמה שנתקבלה מוכיחות התעברות לא נחותה מזו של זירמה רגילה.

דיווח למחשב

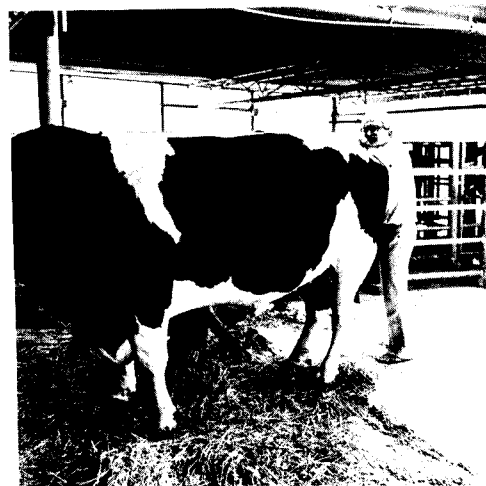
נתקלת בשגיאה חוזרת –
אנא דווח על כך ללשכת השרות על גבי דף
נפרד וצרפו למשלוח הדו"ח השוטף.

במרכזים להזרעה מלאכותית מתעוררת לפעמים הבעיה של פרים שמפסיקים לתת זירמה תוך שפיקתה לבושת מלאכותית.

סיבה שכיחה לכך היא מחלה ניוונית של עמוד השדרה, שבה החוליות מתאחות זו לזו באיזור העצה (ספונדילואיס). הפר מאבד את כושרו לפלוט זירמה, כי התנועה של דחיפת החלק האחורי של גופו קדימה גורמת לו כאב. וכך, למרות שהוא מייצר זירמה טובה וגם יש לו יצר מיני חזק (ליבידו) – חסרה ההתפרקות הסופית (ejaculation) שכרוכה בתנועה מסוימת זו.

הפר איבד של "השרות להזרעה" סובל ממצב כזה כבר שנים לערך. היות שהוא הפר הטוב ביותר של "השרות", היתה חשיבות מרובה להמשך הפקת זירמה ממנו. נתבקשתי לנסות לפתור את הבעיה, ולפני כשנה וחצי התחלתי בפעולה הידועה ברפואה הווטרינרית כעיסוי האמפולות דרך הרקטום.

האמפולות הן אותו חלק בצינורות המוליכים את הזירמה מהאשכים לשופכה, שנמצא בין שתי שלפוחיות הזרע (seminal vesicles).

עיסוי האמפולות דרך הרקטום